

การบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานคร
ตามแนวคิดเพ้นท์-ไอเทิร์มส์

Administration to Resolve Building Renovation Problems of the Bangkok
Metropolitan Authority According to the PANT-ITERMS Concept

ประมาณ เลื่องวัฒนะวนิช และ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ

Pramarn Laungwattanawanich and Wiruch Wiruchnipawan

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย

Doctor of Philosophy Program in Public Administration, Eastern Asia University

Received: August 7, 2017

Revised: September 26, 2017

Accepted: September 28, 2017

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อศึกษา (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานครตามแนวคิดเพ้นท์-ไอเทิร์มส์ (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานครตามแนวคิดเพ้นท์-ไอเทิร์มส์ และ (3) เสนอตัวแบบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานครตามแนวคิดเพ้นท์-ไอเทิร์มส์ ทั้งนี้ ได้นำแนวคิดแนวคิดเพ้นท์-ไอเทิร์มส์ 10 ด้าน ระเบียบวิธีวิจัยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมโดยเน้นการวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลักและใช้การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นข้อมูลเสริม กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในพื้นที่ของสำนักงานเขต 2 เขต ของกรุงเทพมหานคร อันได้แก่ สำนักงานเขตสวนหลวง และสำนักงานเขตวังทองหลาง จำนวน 1,112 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ผลการศึกษพบว่า (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สำคัญ คือ กรุงเทพมหานครบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารโดยไม่ได้ใช้นักบริหารมืออาชีพ (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการที่สำคัญ คือ กรุงเทพมหานครควรบริหารจัดการ หรือแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารโดยใช้นักบริหารมืออาชีพซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการสูง และ (3) ในส่วนของตัวแบบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ กรุงเทพมหานครควรกำหนดและนำตัวแบบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารตามแนวคิด PANT-ITERMS ที่สำคัญ 5 ด้าน มาปรับใช้เป็นกลุ่มตัวชี้วัดสำคัญสำหรับการปฏิบัติงาน โดยตัวแบบดังกล่าวควรเรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้าน (1) ความเป็นมืออาชีพ (2) การมุ่งความสำเร็จ (3) การทำงานเป็นทีม หรือทีมงาน (4) เทคโนโลยี และ (5) เครือข่าย

คำสำคัญ: ปัญหาการต่อเติมอาคาร, กรุงเทพมหานคร, แนวคิดเพ้นท์-ไอเทิร์มส์

Abstract

Objectives of this study were to examine (1) problems of administration to resolve building renovation problems of the Bangkok metropolitan authority according to the PANT-ITERMS

concept (2) development guidelines of administration to resolve building renovation problems of the Bangkok metropolitan authority according to the PANT-ITERMS concept and (3) development guidelines models of administration to resolve building renovation problems of the Bangkok metropolitan authority according to the PANT-ITERMS concept. The PANT-ITERMS concept consists of 10 aspects. The methodology and research design of this research was designed as mixed methods research. The sample size consisted of 1,112 people, in areas of the district offices 2 of the Khet Suan Luang and Khet Wang Thonglang in the Bangkok metropolitan authority. Statistics exercised were percentage, mean, and standard deviation. For qualitative data, in-depth interviews of nine experts were conducted. The findings of this research were (1) the main problems of administration was the Bangkok metropolitan authority did not take advantage of the professional executives to resolve building renovation problems (2) the main development guidelines of administration were the Bangkok metropolitan authority should perform or resolve building renovation problems by taking advantage of the professional executives with extensive administrative knowledge and (3) for the development guidelines model, the Bangkok metropolitan authority should create and apply the development guidelines model of administration to resolve building renovation problems according to the PANT-ITERMS concept of 5 significant aspects in order to apply as key performance indicators (KPIs). The development guidelines model should rank the criteria in descending order as professional, achievement, teamwork, technology and network.

Keywords: building renovation problems, the Bangkok metropolitan authority, the PANT-ITERMS concept

บทนำ

ในปี พ.ศ. 2515 ได้มีการปรับปรุงการบริหารจัดการเมืองหลวงของประเทศให้เป็นรูปแบบการบริหารและการปกครองที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากจังหวัดอื่นๆ เปลี่ยนจากเทศบาลเป็นองค์การบริหารใหม่ เรียกว่า “กรุงเทพมหานคร” ต่อมาเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2528 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 บัญญัติให้กรุงเทพมหานครมีอิสระในการบริหารจัดการมากขึ้น พระราชบัญญัติฉบับนั้นมีการแก้ไขเพิ่มเติมหลายครั้ง จนถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2558 ได้มีการกำหนดให้กรุงเทพมหานครมีสถานะเป็นนิติบุคคล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ มีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มาจากการเลือกตั้งโดยตรง และเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารงาน อยู่ในตำแหน่งตามวาระคราวละสี่ปี นับแต่วันเลือกตั้ง โดยมีฝ่ายนิติบัญญัติ คือ

สภากรุงเทพมหานคร ที่ได้รับการเลือกตั้งของประชาชน เช่นกัน แบ่งโครงสร้างส่วนราชการภายในออกเป็น 16 สำนัก สำนักงาน และ 50 สำนักงานเขต อำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานครมาจาก 2 ส่วน ได้แก่ อำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในข้อ 1 ถึง ข้อ 27 ตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีกจำนวน 5 ฉบับ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 16 และมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งบัญญัติให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการในเขตกรุงเทพมหานครในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตในทุกด้านของประชากรในพื้นที่ ตัวอย่างเช่น (1) การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน (2) การป้องกัน

และบรรเทาสาธารณภัย (3) การควบคุมอาคาร (4) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย (5) การสาธารณสุขโรค และ (6) หน้าที่อื่น ๆ ตามที่กฎหมายระบุ เป็นต้น จะเห็นได้ว่า การต่อเติมเป็นอำนาจหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งของกรุงเทพมหานคร โดยหน่วยงานของกรุงเทพมหานครที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการต่อเติม ได้แก่ สำนักการโยธา ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ที่รวมทั้งการต่อเติม โดยมีกองควบคุมอาคารเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง และในแต่ละสำนักงานเขตรวม 50 เขต (ซึ่งมีผู้อำนวยการเขตหัวหน้าส่วนราชการหรือเป็นผู้บริหารสูงสุดจำนวน 50 เขต/คน) มีผู้อำนวยการกองควบคุมอาคารเป็นผู้รับผิดชอบ โดยกองควบคุมอาคารในแต่ละสำนักงานเขตมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการควบคุม แนะนำเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารในเขตกรุงเทพมหานครให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบคำสั่ง และข้อบังคับต่าง ๆ และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาด้านรัฐประศาสนศาสตร์ หรือการบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อ “พัฒนาหน่วยงาน” หรือ “พัฒนาการบริหารจัดการของหน่วยงาน” คือ กรุงเทพมหานคร (Bangkok Metropolitan Authority --BMA) ซึ่งเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษขนาดใหญ่ ในสังกัดของกระทรวงมหาดไทย เท่าที่ผ่านมา กรุงเทพมหานครได้ประสบปัญหาเกี่ยวกับการต่อเติมตลอดมา ตัวอย่างเช่น ปัญหาเกี่ยวกับความหมายและประเภทของอาคาร ซึ่งเป็นการนิยามให้มีความหมายแคบกว่าคำที่ใช้ทั่วไป โดยเฉพาะประเด็นการกำหนดสิ่งปลูกสร้างประเภทใดบ้างที่จะเข้าลักษณะของคำว่าอาคาร และปัญหาเกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายที่ไม่มีการบัญญัติหลักเกณฑ์ไว้ เป็นต้น (สุรีย์สิงห์ทอง, 2556, หน้า ๗-๘) ไม่เพียงเท่านั้น กรุงเทพมหานครยังมี “ปัญหาการวิจัย” ซึ่งเป็นปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการในเรื่องที่กรุงเทพมหานครควบคุมดูแลการต่อเติมอาคารอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เช่น ควบคุมดูแลการต่อเติมอาคารให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไม่เข้มงวดเท่าที่ควร นอกจากนี้แล้ว กรุงเทพมหานครยังประสบปัญหา

เกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานครตามกรอบแนวคิด PANT-ITERMS 10 ด้าน บางประการ ตัวอย่างเช่น ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านความเป็นมืออาชีพ (professional)

ด้วยเหตุผลข้างต้นที่แสดงถึงความเป็นมา อำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร ตลอดจนปัญหาการวิจัย และตัวอย่างปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาครั้งนี้ อันจะเป็นประโยชน์ทั้งในทางวิชาการ ทางปฏิบัติต่อหน่วยงาน รวมทั้งประชาชนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานครตามแนวคิดแพนธ์-ไอเทิร์มส์
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานครตามแนวคิดแพนธ์-ไอเทิร์มส์
3. เพื่อเสนอตัวแบบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานครตามแนวคิดแพนธ์-ไอเทิร์มส์

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

Koontz and Cyril (1964, pp. 13-14) ให้ความหมายของการบริหาร หมายถึง การทำให้งานบรรลุผลสำเร็จตามที่ได้กำหนดไว้โดยอาศัยทรัพยากรทางการบริหาร อันได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการปฏิบัติงาน

Drucker (1970, p. 10) กล่าวว่าการบริหารคือ ศิลปะในการทำงานให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดโดยอาศัยฝีมือคนอื่น

Schermerhorn (1999, p. 12) กล่าวว่า “การบริหาร (administration) นิยมใช้ในการบริหารระดับสูง โดยเน้นการกำหนดนโยบายที่สำคัญ และการกำหนดแผนขององค์กร เป็นคำที่นิยมใช้ในการบริหารรัฐกิจ (public administration) ในหน่วยงานราชการ ส่วนการจัดการ

(management) ใช้กับการบริหารงานที่มุ่งเน้นการดำเนินงานเพื่อให้เป็นไปตามนโยบาย นิยมใช้กับการจัดการธุรกิจ (business management)

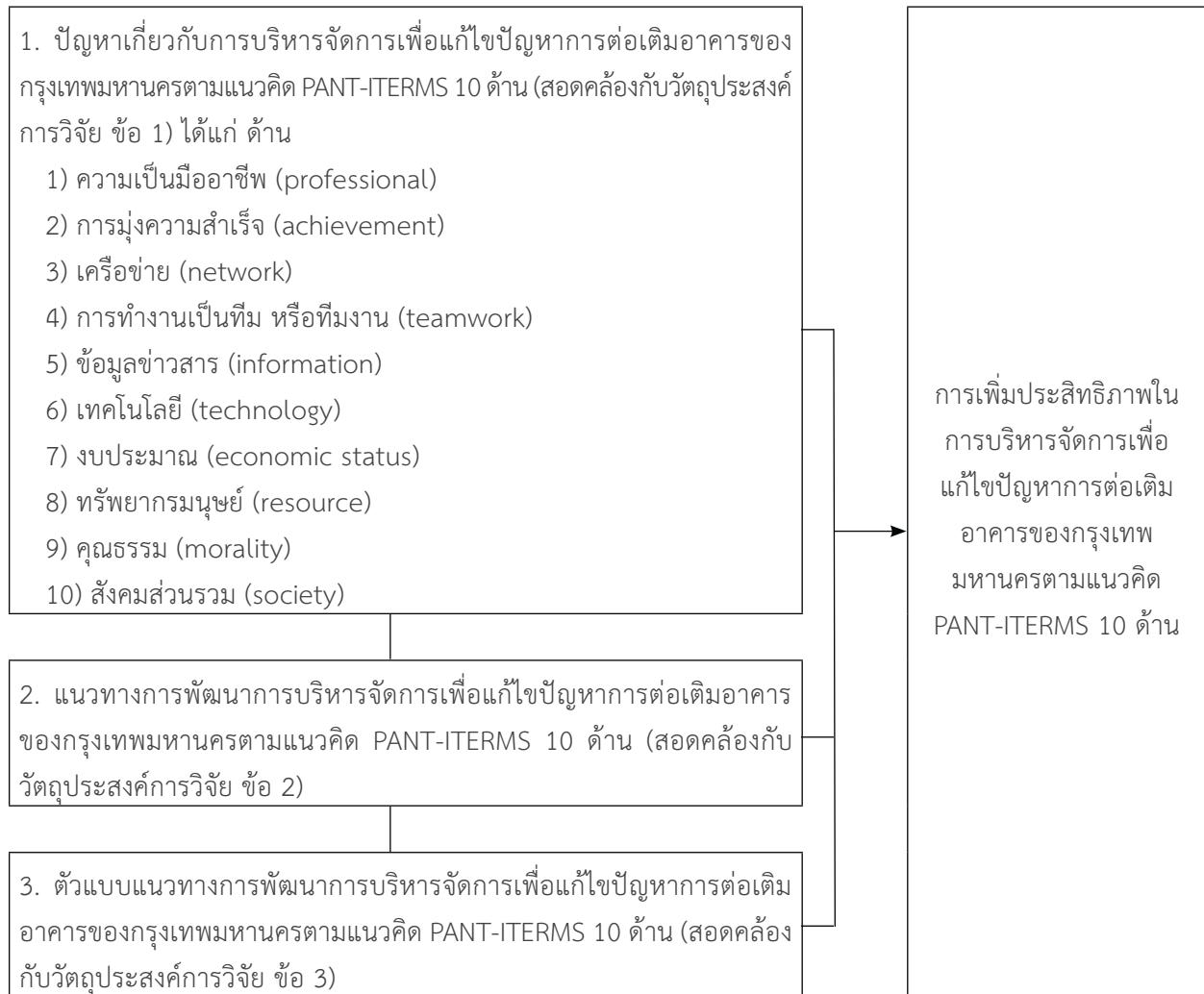
กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยสำหรับการศึกษาค้นคว้านี้ ประกอบด้วยกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ หรือ เหตุ (cause) และกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรตาม หรือ ผล (effect) ในลักษณะที่ต่อเนื่อง สัมพันธ์ หรือเป็นเหตุเป็นผลต่อกัน (causality) โดยกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ คือ “แนวคิดการบริหารจัดการแพนที-ไอเทิร์มส์ (PANT-ITERMS) 10 ด้าน” ได้แก่ ด้าน (1) ความเป็นมืออาชีพ (professional) (2) การมุ่งความสำเร็จ (achievement) (3) เครือข่าย (network) (4) การทำงานเป็นทีม หรือ ทีมงาน (teamwork) (5) ข้อมูลข่าวสาร (information) (6) เทคโนโลยี (technology) (7) งบประมาณ (economic status) (8) ทรัพยากรมนุษย์ (resource) (9) คุณธรรม (morality) และ (10) สังคมส่วนรวม (society) (วิรัช วิวัชนิภาวรรณ, 2559, น. 369) ต่อจากนี้ไปเรียกว่า “แนวคิด PANT-ITERMS 10 ด้าน”

ทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดหรือจัดแบ่งกลุ่มของกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ หรือเหตุ ให้ประกอบด้วย 3 ส่วน ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ข้อ ตามลำดับ ได้แก่ (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานครตามแนวคิด PANT-ITERMS 10 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1) (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานครตามแนวคิด PANT-ITERMS 10 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2) และ (3) ตัวแบบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานครตามแนวคิด PANT-ITERMS 10 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3) ขณะเดียวกัน ผู้ศึกษาได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรตาม หรือ ผล คือ “การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานครตามแนวคิด PANT-ITERMS 10 ด้าน” ทั้งนี้ เป็นการกำหนดในลักษณะที่ต่อเนื่อง สัมพันธ์ หรือเป็นเหตุเป็นผลต่อกันกับกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระดังกล่าว ดังภาพ 1

ตัวแปรอิสระ (เหตุ)

ตัวแปรตาม (ผล)

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามอย่างเป็นเหตุเป็นผลต่อเนื่องกันโดยจัดกลุ่มตามวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ข้อ

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดรูปแบบการวิจัย (research design) ให้เป็นการวิจัยแบบผสม (mixed methods research) ซึ่งเน้นการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) เป็นหลักในสัดส่วนประมาณ 80% พร้อมกับการนำข้อมูลจากการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ในสัดส่วนประมาณ 20% มาเสริม และเทียบเคียงกับข้อมูลที่ได้มาจากการวิจัยเชิงปริมาณ (Creswell & Clark, 2011, pp. 174-175) กล่าวคือ หลังจากได้ข้อมูลเชิงปริมาณจากการวิจัยเชิงปริมาณแล้ว ผู้ศึกษาก็จะนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดประเด็นสำคัญของการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะ

ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants) จำนวน 9 คน ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ และท้ายสุด ก็จะนำข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพมาเทียบเคียงกันว่า เหมือนกัน คล้ายคลึงกัน หรือแตกต่างกันอย่างไร ในส่วนที่เกี่ยวกับการวิจัยเชิงปริมาณนั้น เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ที่ให้ความสำคัญกับการเก็บรวบรวมข้อมูลสนาม (field data collection) หรือการวิจัยสนาม (field research) เป็นหลักเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงปริมาณซึ่งมีประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวนมาก โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง สำหรับประโยชน์ของการวิจัย

เชิงสำรวจ คือ ผู้ศึกษาสามารถดำเนินการด้วยระยะเวลาอันสั้น เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลค่อนข้างประหยัด และสามารถเข้าถึงกลุ่มประชากรได้ในวงกว้าง อีกทั้งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบโดยไม่ได้รับอิทธิพลใดๆ จากผู้ศึกษา (Creswell, 2002, pp. 421-422, 178-182) ในเวลาเดียวกัน ในการศึกษาค้นคว้า ก็ได้ให้ความสำคัญกับการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร (document research) ด้วย เช่น การเก็บรวบรวมข้อมูลในลักษณะของการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง (reviewed literatures) ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือและมีน้ำหนักในการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มมากยิ่งขึ้น และนำไปสู่การพบข้อสรุปในการวิจัยต่อไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ประชาชนที่ทำการศึกษาทั้งหมดในพื้นที่ของสำนักงานเขตของกรุงเทพมหานครที่ประกอบด้วยสำนักงานเขต 50 เขต จำนวน 5,673,560 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่ทำการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามในพื้นที่ของสำนักงานเขต จำนวน 2 เขต ของกรุงเทพมหานคร อันได้แก่ สำนักงานเขตสวนหลวง และสำนักงานเขตวังทองหลาง โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1,112 คน ผู้ศึกษาได้เลือกสำนักงานเขต 2 เขต จากจำนวนประชากรทั้งหมดในสำนักงานเขต 50 เขตของกรุงเทพมหานคร โดยเลือก 1 เขตจากเหนือ และเลือก 1 เขตจากใต้ค่าเฉลี่ยประชากรของสำนักงานเขต 50 เขต จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1,112 คนนั้น ได้มาจากการคำนวณโดยใช้สูตรการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร ยามาเน่ ที่ระดับความเชื่อมั่น 97% หรือคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.03 (Yamane, 2012) เช่นนี้ ถือว่าเป็นการสุ่มตัวอย่างประเภทที่ใช้ความน่าจะเป็น (probability sampling) และเป็นการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (simple random sampling) โดยกลุ่มตัวอย่างในประชากรมีโอกาสถูกสุ่มหรือถูกเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่างเท่าๆ กัน ในส่วนของประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเชิงคุณภาพ เนื่องจากประชากรของการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นประชากรแฝง (hidden population) ที่ไม่อาจจะระบุจำนวนประชากรได้ง่ายและชัดเจน ดังเช่นการวิจัยเชิงปริมาณ ดังนั้น ประเภทของการสุ่มตัวอย่างจึงเป็นประเภทที่ไม่ใช้ความน่าจะเป็น (non probability sampling) (Greg, Namey, & Mitchell, 2013, pp.

47) เพื่อให้ได้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คนดังกล่าว โดยในที่นี้ ได้ใช้การสุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้ผู้เชี่ยวชาญตามแนวคิด สโนว์ บอล (snowball sampling concept) (Battrick & Waldorf, 1981, pp. 141-163.)

ส่วนเหตุผลที่ผู้ศึกษาเลือกประชาชนในพื้นที่ของสำนักงานเขตจำนวน 2 เขต ของกรุงเทพมหานครเป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาค้นคว้านี้ เพราะประชาชนเป็นผู้รับบริการ หรือเป็นผู้ได้รับบริการโดยตรงจากการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานคร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ใช้แบบสอบถามในการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย 2 ลักษณะ ลักษณะแรก เป็นคำถามปลายปิด (closed-end question) ซึ่งหมายถึง แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาได้กำหนดคำตอบไว้ในแบบสอบถามด้วยเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ และผู้ตอบแบบสอบถามไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นนอกเหนือจากคำตอบที่ได้กำหนดไว้ในแบบสอบถามนั้นได้ ส่วนอีกลักษณะหนึ่ง เป็นคำถามปลายเปิด (opened-end question) ซึ่งหมายถึง ผู้ศึกษาได้กำหนดให้มีคำถามใดคำถามหนึ่งหรือหลายคำถามในแบบสอบถาม หรือในส่วนท้ายสุดของแบบสอบถาม โดยเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นไว้ด้วย โดยหัวข้อนี้แบ่งการนำเสนอเป็น 3 หัวข้อย่อย ได้แก่ (1) หลักเกณฑ์การสร้างข้อคำถาม (2) ลักษณะแบบสอบถาม และ (3) การทดสอบแบบสอบถาม แบบสอบถามดังกล่าวผ่านการทดสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรง ซึ่งเป็นการทดสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา หรือหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Index of item Objective Congruence--IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้ค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.86 และได้ทำการทดสอบ (try out) จำนวน 50 ชุด เพื่อหาความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม หรือหาค่าครอนบาค (Cronbach) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อถือได้ที่ระดับ 0.84 ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้ใช้แบบสอบถามแนวลึกที่มีโครงสร้าง (structured in-depth interview form) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการระหว่างวันที่ 1-30 มกราคม 2560 โดยผู้ศึกษา และผู้ช่วยอีก 5 คน ได้แจกแบบสอบถาม จำนวน 1,112 ชุด/คน เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมาได้จำนวน 960 ชุด/คน ($n=960$) คิดเป็นร้อยละ 86.33 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,112 คน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ (in-depth interview of experts) หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 9 คน ๆ ละ 60 นาที จนครบทั้ง 9 คน และเป็นการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว (face to face interview)

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้ศึกษานำข้อมูลเชิงปริมาณมาทำการประมวลและวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับคอมพิวเตอร์ โดยวิธีวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์ในรูปตาราง (contingency analysis) รวมทั้งใช้รูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive analytical approach) โดยเขียนพรรณนาหรืออธิบายได้ตาราง ส่วนสถิติที่ใช้ เป็นสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ หลังจากได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้ศึกษาได้นำมาประมวล แปลความ และวิเคราะห์ (interpretation and descriptive analysis) และเขียนบรรยายไว้ในตาราง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 52.2) เป็นหญิง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 70.8) มีระดับการศึกษาปริญญาตรี หรือเทียบเท่า หรือสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่ม

ตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 54.2) เป็นประชาชนในเขตพื้นที่สำนักงานเขตสวนหลวง สำหรับผลการวิจัยที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ข้อ มีดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานครตามแนวคิดแพ้นท์-ไอเทิร์มส์ 10 ด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับปานกลางทุกข้อคำถามทั้ง 10 ด้าน โดยปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 2.41) คือ ด้านความเป็นมืออาชีพ ได้แก่ คำถามที่ว่า “กรุงเทพมหานครแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารโดยไม่ได้ใช้นักบริหารมืออาชีพ”

2. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานครตามแนวคิดแพ้นท์-ไอเทิร์มส์ 10 ด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับปานกลางทุกข้อคำถามทั้ง 10 ด้าน โดยแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 2.29) คือ ด้านความเป็นมืออาชีพ ได้แก่ คำถามที่ว่า “กรุงเทพมหานครควรแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารโดยใช้นักบริหารมืออาชีพ”

3. ตัวแบบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานครตามแนวคิดแพ้นท์-ไอเทิร์มส์ 10 ด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากทุกข้อคำถามทั้ง 10 ด้าน โดยตัวแบบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 2.63) คือ ด้านความเป็นมืออาชีพ ได้แก่ คำถามที่ว่า “การที่กรุงเทพมหานครแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารโดยใช้นักบริหารมืออาชีพที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการสูงและปฏิบัติงานเพื่อส่วนรวมเป็นหลัก”

ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยของปัญหา แนวทางการพัฒนา และตัวแบบของแต่ละด้านเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แสดงไว้ในตาราง 1 โดยในแต่ละด้าน ผู้ศึกษาได้แสดงค่าเฉลี่ยไว้ แต่ถ้าหากค่าเฉลี่ยเท่ากัน ได้แสดงค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานไว้ด้วย

ตาราง 1

ปัญหา แนวทางการพัฒนาและ ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญห การต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานครตามแนวคิดพื้นที่-โอเพิร์มส์ 10 ด้าน

ค่าเฉลี่ยแต่ละด้านเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย					
1. ปัญหาเกี่ยวกับ การบริหารจัดการ		2. แนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการ		3. ตัวแบบแนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการ	
1) ด้านความเป็นมืออาชีพ	2.41	1) ด้านความเป็นมืออาชีพ	2.29	1) ด้านความเป็นมือ	2.63
ได้แก่ คำถามที่ว่า		ได้แก่ คำถามที่ว่า		อาชีพ ได้แก่ คำถามที่ว่า	
“กรุงเทพมหานครแก้ไข		“กรุงเทพมหานครควรแก้ไข		“การที่กรุงเทพมหานคร	
ปัญหาการต่อเติมอาคาร		ปัญหาการต่อเติมอาคารโดย		แก้ไขปัญหาการต่อเติม	
โดยไม่ได้ใช้นักบริหารมือ		ใช้นักบริหารมืออาชีพ”		อาคารโดยใช้นักบริหาร	
อาชีพ”				มืออาชีพที่มีความรู้	
				ความสามารถ และ	
				ประสบการณ์ด้านการ	
				บริหารจัดการสูงและ	
				ปฏิบัติงานเพื่อส่วนรวม	
				เป็นหลัก”	
2) ด้านการมุ่งความสำเร็จ	2.31	2) ด้านการมุ่งความสำเร็จ	2.26	2) ด้านการมุ่งความสำเร็จ	2.60
3) ด้านเทคโนโลยี	2.20	3) ด้านการทำงานเป็นทีมหรือ	2.26	3) ด้านการทำงานเป็นทีม	2.26
		ทีมงาน		หรือทีมงาน	
4) ด้านข้อมูลข่าวสาร	2.17	4) ด้านเทคโนโลยี	2.25	4) ด้านเทคโนโลยี	2.54
5) ด้านการทำงานเป็นทีม					
หรือทีมงาน	2.16	5) ด้านเครือข่าย	2.25	5) ด้านเครือข่าย	2.51
6) ด้านสังคมส่วนรวม	2.01	6) ด้านข้อมูลข่าวสาร	2.25	6) ด้านสังคมส่วนรวม	2.49
7) ด้านคุณธรรม	1.95	7) ด้านสังคมส่วนรวม	2.21	7) ด้านคุณธรรม	2.46
8) ด้านทรัพยากรมนุษย์	1.94	8) ด้านทรัพยากรมนุษย์	2.17	8) ด้านทรัพยากรมนุษย์	2.45
9) ด้านเครือข่าย	1.92	9) ด้านคุณธรรม	2.14	9) ด้านงบประมาณ	2.44
10) ด้านงบประมาณ	1.89	10) ด้านงบประมาณ	2.08	10) ด้านข้อมูลข่าวสาร	2.38

4. ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 9 คน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 2-3) พบว่า ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลักทั้ง 9 คน เห็นด้วยกับ (1) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ ที่ว่า “กรุงเทพมหานครควรแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารโดยใช้นักบริหารมืออาชีพ” และ (2) ตัวแบบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ ที่ว่า “การที่กรุงเทพมหานครแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารโดยใช้นักบริหารมืออาชีพที่

มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการสูงและปฏิบัติงานเพื่อส่วนรวมเป็นหลัก”

การอภิปรายผล

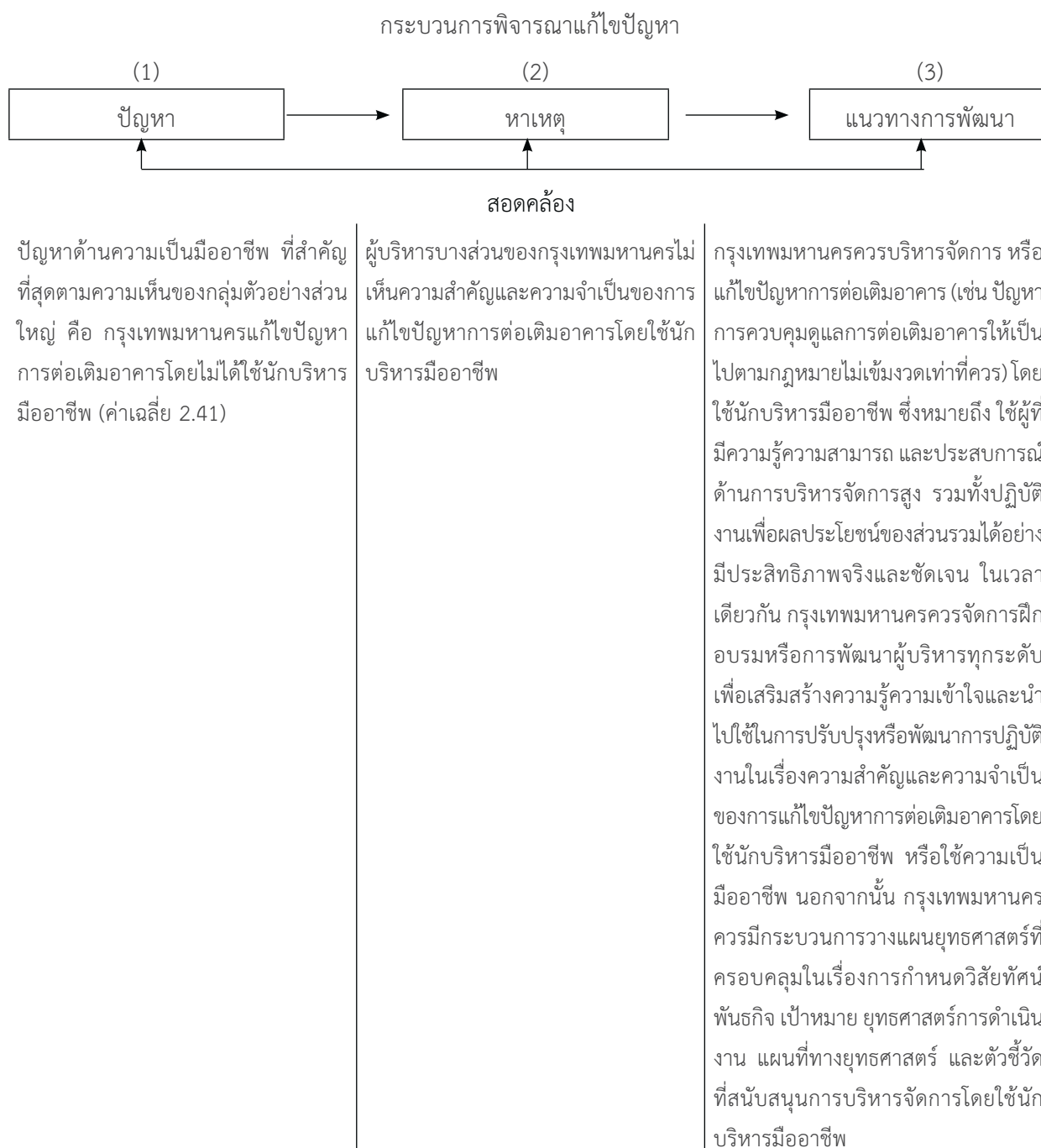
เฉพาะที่สำคัญและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย มีดังนี้

1. การอภิปรายผลปัญหาเกี่ยวกับการบริหาร

จัดการ และแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ จากผลการศึกษาที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับปานกลางต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานครตามแนวคิดแพ้นท์-ไอเทิร์มส์ทั้ง 10 ด้าน เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้ศึกษาจึงได้เลือกนำปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด หรือสำคัญที่สุดจำนวน 1 ด้าน มาอภิปรายผลเพื่อนำไปสู่การเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการอย่างเป็นวิชาการ และเป็นระบบต่อไป ทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำ “กระบวนการพิจารณาแก้ไข” ที่ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ปัญหา สาเหตุ และแนวทางการพัฒนา มาปรับใช้ในการอภิปรายผลส่วนนี้ ดังนี้

1.1 เหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับปานกลางต่อ “ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ” ด้านความเป็นมืออาชีพ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 2.41) ดังคำถามที่ว่า “กรุงเทพมหานครแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารโดยไม่ได้ใช้นักบริหารมืออาชีพ” นั้น มี “สาเหตุ” สำคัญมาจากการที่ “ผู้บริหารบางส่วนของกรุงเทพมหานครไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารโดยใช้นักบริหารมืออาชีพ”

1.2 หลังจากทราบและเข้าใจ “สาเหตุ” ดังกล่าวนี้อย่างแล้ว ทำให้ผู้ศึกษาเสนอข้อเสนอนะ หรือเสนอ “แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ” ได้อย่างตรงประเด็น ชัดเจน และรัดกุมขึ้น ดังนี้ “กรุงเทพมหานครควรบริหารจัดการ หรือแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคาร (เช่น ปัญหาการควบคุมดูแลการต่อเติมอาคารให้เป็นไปตามกฎหมายไม่เข้มงวดเท่าที่ควร) โดยใช้นักบริหารมืออาชีพ ซึ่งหมายถึง ใช้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการสูง รวมทั้งปฏิบัติงานเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพจริง และชัดเจน ในเวลาเดียวกัน กรุงเทพมหานครควรจัดการฝึกอบรมหรือการพัฒนาผู้บริหารทุกระดับเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและนำไปใช้ในการปรับปรุงหรือพัฒนาการปฏิบัติงานในเรื่องความสำคัญและความจำเป็นของการแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารโดยใช้นักบริหารมืออาชีพ หรือใช้ความเป็นมืออาชีพ นอกจากนั้น กรุงเทพมหานครควรมีกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์ที่ครอบคลุมในเรื่องการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์การดำเนินงาน แผนที่ทางยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัด ที่สนับสนุนการบริหารจัดการโดยใช้นักบริหารมืออาชีพ” ดังภาพ 2

ภาพ 2 การอธิบายผลปัญหา สาเหตุ แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานครตามแนวคิดแพนธ์-ไอเทิร์มส์ โดยนำ “กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา 3 ขั้นตอน” มาประยุกต์ใช้

2. การอธิบายผลตัวแบบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ จากผลการศึกษาที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากทุกข้อคำถามทั้ง 10 ด้าน โดยตัวแบบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านความเป็นมืออาชีพ ได้แก่ คำถามที่ว่า “การที่กรุงเทพมหานครแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารโดยใช้นัก

บริหารมืออาชีพที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการสูงและปฏิบัติงานเพื่อส่วนรวมเป็นหลัก” (ค่าเฉลี่ย 2.63) นั้น สำหรับเหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ซึ่งเป็นประชาชนในพื้นที่ของสำนักงานเขต 2 เขต ของกรุงเทพมหานคร อันได้แก่ สำนักงานเขตสวนหลวง และสำนักงานเขตวังทองหลาง เห็นด้วยในระดับ

มากดังกล่าว แทนที่จะเห็นด้วยในระดับปานกลางหรือในระดับน้อย ผู้ศึกษามีความเห็น ว่า เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พึงพอใจ ให้ความสำคัญ หรือเห็นความสำคัญของแนวคิดหรือหลักการที่ทันสมัย ชัดเจน และเหมาะสมกับสภาพในการบริหารจัดการในปัจจุบัน โดยเฉพาะด้านความเป็นมืออาชีพ โดยกลุ่มตัวอย่างเชื่อว่า หลักการดังกล่าวนี้เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นยิ่งสำหรับการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และหากกรุงเทพมหานครหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานคร นำไปปรับใช้ ย่อมมีแนวโน้มช่วยให้การบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานครมีประสิทธิภาพ หรือประสบความสำเร็จเพิ่มมากขึ้น เฉพาะหลักการหรือแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับด้านความเป็นมืออาชีพนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2552) ที่ได้ให้ความสำคัญกับภาพรวมการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของไทย ไว้ว่า ในภาพรวมแนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ หรืออาจเรียกว่า แนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐของไทยในปัจจุบันและในอนาคต มีลักษณะสำคัญ 20 ข้อ โดยแต่ละข้อมีความสัมพันธ์กันคาบเกี่ยวกัน และอาจปรากฏให้เห็นมากน้อยแตกต่างกันในแต่ละช่วงเวลา ตัวอย่างเช่น แนวคิดการบริหารจัดการที่ให้ความสำคัญกับ (1) การสนับสนุนนักบริหารมืออาชีพทั้งชายและหญิง และ (2) การเน้นความสำเร็จ (achievement) ผลผลิต (product) ผลลัพธ์ (result) หรือปัจจัยนำออก (output) มากกว่ากระบวนการดำเนินงาน (process) การปฏิบัติงาน (performance) ปัจจัยนำเข้า (input) ตลอดจนกฎหมายและกฎระเบียบ เป็นต้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ จึงมีส่วนสำคัญทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากดังกล่าว

3. การอภิปรายผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ และตัวแบบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2.-3) พบว่า ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลักทั้ง 9 คน ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานครล้วนเห็นด้วยกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ และตัวแบบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการดังกล่าวแล้ว

นั้น สำหรับเหตุผลสำคัญที่ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลักมีความเห็นดังกล่าว เนื่องจาก (1) นักบริหารมืออาชีพมีส่วนสำคัญทำให้การบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารประสบความสำเร็จมากกว่านักบริหารทั่วไป และยังมีส่วนสำคัญทำให้กรุงเทพมหานครและบุคลากรได้รับการยอมรับจากหน่วยงานอื่นและประชาชนเพิ่มมากขึ้น และ (2) หากกรุงเทพมหานครนำแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการและตัวแบบดังกล่าวไปปรับใช้ ย่อมมีแนวโน้มช่วยให้การบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานครมีประสิทธิภาพ หรือประสบความสำเร็จเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ ที่สำคัญคือ กรุงเทพมหานครควรบริหารจัดการ หรือแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคาร (เช่น ปัญหาการควบคุมดูแลการต่อเติมอาคารให้เป็นไปตามกฎหมาย ไม่เข้มงวดเท่าที่ควร) โดยใช้นักบริหารมืออาชีพ ซึ่งหมายถึง ใช้นักบริหารที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการสูง รวมทั้งปฏิบัติงานเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพจริงและชัดเจน ในเวลาเดียวกัน กรุงเทพมหานครควรจัดการฝึกอบรมหรือการพัฒนาผู้บริหารทุกระดับเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและนำไปใช้ในการปรับปรุงหรือพัฒนาการปฏิบัติงานในเรื่องความสำคัญและความจำเป็นของการแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารโดยใช้นักบริหารมืออาชีพ หรือใช้ความเป็นมืออาชีพ เช่นนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Saks & Haccoun (2012, pp. 5-10) ที่กล่าวถึงการจัดการฝึกอบรมและกิจกรรมสำหรับการพัฒนาบุคลากรไว้ว่า การที่หน่วยงานจัดการฝึกอบรมให้แก่บุคลากรในหน่วยงานเป็นผลให้บุคคลเกิดการปรับปรุงการปฏิบัติงานของตนเอง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับตัวแบบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ ได้แก่ กรุงเทพมหานครควรกำหนดและนำตัวแบบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานครตามแนวคิด PANT-ITERMS ไปปรับใช้เป็นแนวทาง ขั้นตอนการปฏิบัติงาน และตัวชี้วัดสำคัญของการปฏิบัติงาน (Key

Performance Indicators--KPIs) เพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคาร โดยตัวแบบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานครตามแนวคิด PANT-ITERMS เฉพาะที่สำคัญ 5 ด้าน ควรเรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้าน (1) ความเป็นมืออาชีพ (2) การมุ่งความสำเร็จ (3) การทำงานเป็นทีม หรือทีมงาน (4) เทคโนโลยี และ (5) เครือข่าย ดังภาพ 3

ภาพ 3 ตัวแบบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อ

แก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารของกรุงเทพมหานครตามแนวคิด PANT-ITERMS 5 ด้าน

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. กรุงเทพมหานครหรือบุคลากรควรทำวิจัยต่อเนื่องเพื่อพิสูจน์หรือค้นหาต่อไปว่า เพราะเหตุใดผลการศึกษานี้ จึงพบว่า แนวคิดการบริหารจัดการ PANT-ITERMS ด้าน (1) ความเป็นมืออาชีพ (2) การมุ่งความสำเร็จ (3) การทำงานเป็นทีม หรือทีมงาน (4) เทคโนโลยี และ (5) เครือข่าย จึงมีความสำคัญ 5 ลำดับแรก และเพราะเหตุใดด้านงบประมาณ และด้านข้อมูลข่าวสาร จึงมีความสำคัญในลำดับท้ายสุด

2. กรุงเทพมหานครหรือบุคลากร หรือหน่วยงานอื่นควรทำวิจัยแบบเจาะลึกแต่ละด้านอย่างเจาะจง เช่น ด้านความเป็นมืออาชีพ ด้านการมุ่งความสำเร็จ และด้านเทคโนโลยี เป็นต้น รวมทั้งควรทำวิจัยเชิงเปรียบเทียบ เช่น การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการต่อเติมอาคารระหว่างกรุงเทพมหานครกับหน่วยงานอื่นที่มีภาระงานใกล้เคียงหรือคล้ายกัน เป็นต้น

References

- Biernacki, P. & Waldorf, D. (1981). Snowball sampling: Problems and techniques of chain referral sampling. *Sociological Methods & Research*, 10(2), 141-163.
- Creswell, J. W., & Clark, V. L. P. (2011). *Designing and conducting mixed methods research* (2nd ed.). Thousand Oak, California: Sage.
- Creswell, J. W. (2002). *Educational research, planning, conducting, and evaluating quantitative and qualitative research*. New Jersey: Merrill Prentice Hall.
- Drucker, P. F. (1970). *The effective executive*. New York: Harper & Row.
- Guest, G., Namey, E. E., & Mitchell, M. L. (2013). *Collecting qualitative data: A field manual for applied research*. Thousand Oaks, California: McGraw-Hill.
- Koontz, H., & Cyril, D. O. (1964). *Principles of management: An analysis of managerial function*. New York: McGraw-Hill.

- Saks, A. M., & Haccoun, R. R. (2012). *Managing performance through training and development* (5th ed.). Toronto: Nelson Education.
- Schermerhorn, J. R. (1999). *Management*. New York: John Wiley & Sons.
- Singthong, S. (2013). *Legal problems on building control affecting the relevant person in development of immovable property: Study only in Bangkok*. Master of Law Thesis, Dhurakij Pundit University. (in Thai)
- Wiruchnipawan, W. (2009). *Public administration concept: Application and development* (3rd ed.). Bangkok: Profess. (in Thai)
- Wiruchnipawan, W. (2016). *50 concepts and indicators for sustainable public administration*. Bangkok: Profess. (in Thai)
- Yamane, T. (2012). *Mathematics for economists: An elementary survey*. Whitefish, Montana: Literary Licensing.

